

vatski veleposestniki so si osnovali organizacijo, ki naj bi branila njih interese proti nameravani agrarni reformi. Ker dobro vedo, da bi ne mogli računati na simpatije javnosti, če bi nastopili z odkritim vezirjem, so se skrili za firmo „splošne agrarne zveze“ in radi le, šega res tudi pritegnili nekaj manjših posestnikov. Ker pa vedo, da kljub temu ne bi hotela nobena politična stranka nastopati v njih interesu, so obenem sklenili, da stopi njih organizacija na politična tla in nastopi že pri prihodnjih volitvah v konstituantno kot samostojna politična stranka.

Za jugoslovansko Reko in Trst. Belgrajska „Pravda“ se bavi s primorskim vprašanjem in razlaga, da Split ne bi mogel nadomestiti izgube Reke in Trsta. Ako vržemo pogled na naša jadranska mesta — pravi belgrajski list — moremo trditi, da razun Reke in Trsta nimamo na celem Jadranu ne ene druge luke, ki bi odgovarjala našim gospodarskim in trgovskim potrebam. Res je: Split se sčasoma spremeni v večjo trgovsko luko, ali da bi Split mogel postati ono, kar sta bili Avstro-Ogrski Reka in Trst, bi trebalo prej odpraviti eno neodstranljivo težkočo: neprimernost splitskega zaledja. Pa tudi v slučaju, da se sčasoma zgrade železniške proge, ki bi Split kot naše trgovsko središče spajale z notranjostjo države SHS, bi Split ne mogel niti od daleč odgovarjati našim gospodarsko-trgovskim potrebam. Da bi za moderno ureditev splitskega pristanišča trebalo najmanj 20—30 let, kar bi za nas značilo milijarde in milijarde izgube v narodnem gospodarstvu, o tem niti ne govorimo.

Dobava blaga iz Angleške. Zastopstvo ene največjih združenj na Angleškem javlja trgovski obrtni zbornici v Zagrebu, da morejo njene specialne tovarne dobaviti na Hrvatsko vsakovrstne potrebščine za gozdne železnice, tramovje, električne industrije, trgovske ladje, knjigotiskarstvo, samo kovinsko orodje vsake stroke ter avtomobile. Blago bi moglo priti samo za nekoliko mesecev.

Koliko kron je bilo žigosanih? Na podlagi uradnih poročil je bilo v naši državi žigosanih kron in sicer: V Srbiji (okroglo) 600 milijonov, v Bosni in Hercegovini 500 milijonov, v Hrvatski in Slavoniji 1500 milijonov, v Sloveniji (izvzemši zasedeno ozemlje) 500 milijonov, v Vojvodini 2500 milijonov, v Dalmaciji 200 milijonov. Poleg tega je bilo žigosanih okrog 60 milijonov bolgarskih levov in 15 milijonov črnogorskih perperov. Vsega je torej v naši državi poleg dinarov skoro 6 milijard papirnatega denarja.

DOPISI.

Glasovanje v radgonskem okraju. V februarju se je v radgonskem okraju vršilo nekako ljudsko glasovanje, ki naj bi pokazalo, da prebivalstvo nima izkrenejše želje, nego da se združi z Nemško Avstrijo. Glasovanje so kajpada uprozorili Nemci. Kakih pomočkov so se posluževali, da bi se jim posrečilo preslepiti svet in ustvariti videz, kakor da ljudstvo ne mara za Jugoslavijo, ampak hoče pripadati Nemški Avstriji, o tem priča službeno poročilo, ki ga je prejel Ljubljanski dopisni urad in ki navaja med drugim, da sta občinski predstojnik Grafener in neki občinski svetovalec v občini Rožni Grunt podpisovanje glasovnic v prilog Nemški Avstriji izsiljevala s tem, da sta slovenskim občanom grozila z izgonom iz občine, ako ne glasujejo za Nemško Avstrijo. Isto se je godilo v docela slovenski občini Ščavnici. V draženberški občini so Ferdinand in Johann Weinhandl ter Ferdinand Simonitsch hodili od hiše do hiše in žugali, da ne dobi nikdo na posodo kotlov za kuhanje žganja in da Simonitschev mlin ne bo mletel za nikogar, kdor ne zapiše na glasovnico, da hoče biti pripadnik Nemške Avstrije. Izsiljevali pa niso podpisov samo od moških in žensk, celo otroke so primorali podpisovati glasovnice. Tako se je delalo v draženberški občini, kjer razen Meinhandlovih sploh ni nobenega Nemca.

Več zavednosti! Marsikdo je tak Jugoslovčan, da ga vsaka najmanjša stvarica, ki mu ne prija, razburi tako, da kolne Jugoslavijo. To so ljudje, ki niso vredni svobodne Jugoslavije. Malodušnost in jadikovanje sedaj ni na mestu. Saj tudi v Nemški Avstriji ne lete lačnim ljudem pečena piščeta v usta. Imejmo vendar malo več potrpljenja!

Kmetje se pritožujejo, da ne dobijo težakov za poljsko delo, čeravno dajejo po 6 K na dan in hrano. Ljudje božji, tako ne gre! Polje se mora obdelati, drugače vsi skupaj gladu poginemo; kajti brez dela ni jela.

Deška meščanska šola je nujno potrebna v Ptuj. Meščanska šola je za tiste, ki si hočejo pridobiti več izobrazbe, kakor je nudi ljudska šola, potem pa se posvetiti kmetijstvu, trgovini, obrti in drugim praktičnim poklicem. Za take ni gimnazija, ker ne rabijo latinščine. Tudi bi gimnazija bila prepolna, če bi vsi zahajali vanjo. Sliši se, da se samo iz ptujske okolice 26 učencev pripravlja za gimnazijo. Naše ljudstvo je ukaželjno, vlada mora skrbeti za vse vrste šol, da ne bodo vsi silili v eno. Gimnazije in realke naj bodo za tiste, ki hočejo dalje študirati; za druge pa so meščanske, kmetijske, obrtne in trgovske šole.

Ptujska gimnazija se polagoma poslovenjuje. Ob novem letu se je otvoril prvi slovenski razred, ki šteje zdaj 36 učencev in 5 učenk. Koncem sušca so bili definitivno odpuščeni 4 nemški profesorji: dr. Brauner, dr. Hoffer, Preindl in dr. Zack, ki pa so 1. aprila še dobili plačo od naše vlade. Zdaj je v učiteljskem zboru 9 Slovencev in 6 Nemcev. Nemški profesorji ostanejo do konca šolskega leta. Prihodnje šolsko leto bo gimnazija čisto slovenska. Koliko razredov bo imela, je odvisno od tega, ali se bo prijavilo zadostno število slovenskih dijakov, zlasti za višje razrede.

Središče. Tukajšnji občinski zastop je v svoji izredni seji dne 31. marca t. l. imenoval gospoda Jožefa Šinko, tržana in bivšega župana trga Središče, v hvaležno priznanje njegovih zaslug v političnem kakor tudi v gospodarskem oziru, posebno za časa vojne dobe, za njegovo 21 letno vzorno in požrtvovalno županovanje v prid občanov, častnim tržanom, z naslovom župan starosta. Častitamo!

Zasedanje notarskih mest v Ptuj. Kakor posnamemo iz včerajšnje „Straže“, je gospod Strafella potrjen za notarja v Ptuj. Proti njegovi osebi kot taki nimamo sicer nikakih predsodkov, vendar vprašamo, kako se strinja to poverilo zaupnega mesta, katero zavzema kot notar naše države z dejstvom, da sta se njegova sinova oglasila za Nemško Avstrijo in da v resnici prebivata tam. Kaj delata gori, ne vemo. Mogoče je pa, da se borita v nemških bojnih vrstah proti nam, kakor večina spodnještajerskih Nemcev ali da na kak drug način rujeta proti Jugoslaviji. Zgodi se lahko, da se bosta po sklepu miru vrnila k nam in se potegovala tukaj za službo. Razun teh dveh živi še cela vrsta spodnještajerskih Nemcev v Nemški Avstriji, za katere vemo, da se danes bore proti nam. Opozorjamo merodajne faktorje, da bi bilo potrebno sestaviti seznam vseh takih elementov, da bi se jim v slučaju vrnitve v Jugoslavijo preprečilo zasedanje služb pri nas. Mi teh škodljivcev ne maramo! Naj ostanejo, kjer so!

Rogatec. V Rogatcu se je ustanovila 16. p. m. Čitalnica, ki ji je pristopilo še prvi dan čez 70 udov in med katerimi se je v čitalnične svrhe nabralo nad 500 kron. Izvolil se je sledeči odbor: Predsednik: poštar Jože Velikonja, podpredsednik: Franc Mikuš, tajnik in knjižničar: Tone Štefanciosa, blagajnik: stražmojster Ivan Puncer, odborniki: dekan Šalamon, okr. sodnik Potočnik, Jože Senčar, Jakob Prah, naduč. Jurič in ga. Marica Auernik, namestniki: Zv. Korošec in gdč. Rozika Gobec. Veselo je plapolala trobojnica in naznanjala, da so Slovenci vstali od mrtvih tudi v tem do sedaj najbolj zagrizeno — nemškem trgu. Saj poprej v tem drugače po legi prijaznem trgu Slovenec niti govoriti ni smel svojega materinega jezika, če se ni hotel izpostaviti nevarnosti, da ga vržejo na ce-

sto. In sedaj vidimo koliko je zavednega slovenskega življa! Prostor Zupančeve gostilne so bili premajhni in veliko ljudi je moralo oditi. Vprašamo pa, kaj še delajo tukaj razni prejšnji petelini, kakor sloviti dr. Pavliček, kateremu se gotovo razliva žolč ob pogledu na slovensko trobojnico. Prvi korak je storjen in sedaj vsi narodni delavci na krov!

Politične vesti.

Minister dr. Korošec je prevzel kot ministerski podpredsednik tudi ministerstvo za prehrano. Želimo mu, da spravi čimprej v pravi tir zavoženo prehrano zlasti glede Slovenije. Upamo, da nas preskrbi z zadostnim življenjem, posebno pa, da se že končno znižajo neznosno visoke cene vseh živil. Ubožni sloji, kakor delavci, pa tudi naše uredništvo ne morejo prenašati več te neizmerne draginje.

Vsi odstavljani uradniki, železničarji, učitelji itd. se izženejo čez mejo. Ta sklep deželne vlade bodo zlasti pozdravili mestni prebivalci, ker vlada povsod silno pomanjkanje stanovanj. Pozdravljamo ga pa tudi mi, ker vemo, kakor hitro bodo izginili ti hujskači, se bo naselil po mestih in trgih mir in zadovoljnost. Sploh nam je bilo nerazumljivo, kaj še iščejo ti ljudje tako dolgo pri nas, ko so vendar brez vsakega dela in službe.

Nemška nasilstva na Koroškem. LDU je od verodostojne osebe o nemških nasilstvih v velikovškem okraju prejel obširnejši dopis. Iz katerega posnema: Dne 29. in 30. marca t. l. so po slovenskih vaseh velikovškega okraja hodili nemški vojaki in orožniki ter z največjim nasiljem iz vasi k nemškim „alarmkompanijam“ gonili vse slovenske 17 ali 18 let stare mladeniče. Nemški nasilniki so vdirali v hiše ter z naperjenimi bajoneti in nastavljenimi revolverji grozili, da ustrelje vsakogar ki bi se njihovi zahtevi protivil. Gorje mu, kdor bi se drznil reči, da ne pojde z njimi, ker se ne mara in ne sme boriti zoper svoje krvne brate! Ker se je nekaterim slovenskim fantom vendarle posrečilo pravočasno pobegniti, jih Nemci niso zajeli toliko, kolikor bi jih bili radi. Slovensko prebivalstvo je obupano in prosi čimprejšnje rešitve izpod neznosnega jarma.

Kaj je za našimi mejami? Naša delegacija v Parizu in zunanji minister Trumbič delajo in se borijo na vso moč za pravične meje. Naravno je najtežje in najvažnejše vprašanje z Italijo. Borba se vodi med dvema strujama: Bode li premagal duh Wilsonovih načel, ali bode nadvladal duh dunajskega kongresa (1815.) ter versailleskega sklepa (1871.) z izmenjanimi ulogami. Stari macchijavelizem je v ostri borbi, posebno zadnje tedne z novimi metodami diplomacije in politike. Ti dve struji in metodi merita svojo, moč v vprašanju Jadranskega morja. Če je resnična vest v listih, bo zopet treba odložiti Jadransko vprašanje in to je dokaz ostrine te borbe in energije, s katero jo vodi Wilson. Bil sem pri njem v avdienci in videl, da njegova „energija“ ne popušča, kar je za nas silne važnosti.

Strah pred boljševizmom je dal novo orientacijo ententni politiki. Kakor poroča „Nar. Politika“ iz Pariza, udarjajo francoski časopisi izvzemši ekstremno socijalističnih, z vso močjo bo boljševizmu. Strah je velik pred boljševizmom a tudi upravičen. Ta strah je znatno deloval na smer ententne politike, kar se posebno opaža v zadnjih dogovorih glede Nemčije, kjer je karakteristično popušcanje in naglica, s katero se vse vrši. Radikalen in pretiran imperijalizem ponehava. Obstoja upanje, da se tudi italijanski skrši. Znani zbor četvorice je poslušal ministra Trumbiča glede Reke. Kakor stoji zdaj stvar, je zadovoljivo, toda še mnogo bojev bomo imeli, predno se določijo naše meje. Angleška dokazuje z vsakim korakom edinstvo s Francosko in glavni nosilec te misli je Lloyd George. Sigurno je to, da je tudi Amerika istega mnenja. Wilson je za nas, kakor daleč sega naša pravica. Glavno je, da se v notranjosti država uredi, da nasprot-

niki ne bodo imeli vzroka nazivati nas z barbari. Mir bo podpisan v Versaillesu okrog velikenoči.

Društvene vesti.

Javen shod JDS v Ptuj se vrši v nedeljo 13. t. m. ob 3. uri popoldne v veliki dvorani Narodnega doma. Poročal bo član narodnega predstavnštva, g. prof. Voglar, ki se pripelje iz Belgrada. Razpravljal bo zlasti o agrarni reformi, o valutnem prašanju in o splošnem političnem položaju. Po shodu bo občni zbor krajevne organizacije v Ptuj. Shod bodi manifestacija za našo severno mejo. Zato vabimo k obilni udeležbi.

Tečaj za slovenščino se otvori na gimnaziji v Ptuj, ako se oglasi dovolj udeležencev.

V ormoškem okraju priredijo krajevne organizacije JDS v velikem tednu shode in sicer dne 14. aprila ob 6. zvečer v telovadnici ljudske šole ormoška, dne 15. aprila ob 6. zvečer v ljudski šoli v Središču središka, dne 16. aprila ob pol 7. uri zvečer v gostilni Rau sv. bolfenska, dne 17. aprila ob 8. predpoldne v gostilni g. Golenko sv. miklavška ter v pondeljek dne 21. aprila ob 3. popoldne v gostilni Kralj, ivanjkovska krajevna organizacija. Poslanec državnega predstavnštva g. Franjo Voglar bo poročal o zunanji in notranji politiki, o ustavi, volilni in agrarni reformi, o valutnem vprašanju itd. Prihitite na te shode krajevnih organizacij vsi, katerim bije srce za mlado in toli zaželjeno zedinjeno državo. Saj boste slišali o temeljih našega obstoja, o biti in nebiti.

Sv. Lenart v Slov. gor. Prvi javni shod JDS se vrši tukaj v nedeljo, 13. aprila ob 8. uri zjutraj. Govori naš državni poslanec prof. Voglar.

Najnovejše vesti.

Mirovna konferenca se bliža koncu.

LDU Rotterdam, 7. aprila. (ČTU) Današnja jutranja izdaja „Martina“ vsebuje razgovor z Lloyd Georgejem, iz katerega posnemamo nastopno: Prosim za potrpljenje samo še dva tedna. Bližamo se koncu. Upamo, da se bodo podpisali mirovni pogoji še pred Veliko nočjo in oni z nemškimi odposlanci koncem aprila ali začetkom maja.

Plebiscit po italijanskem sistemu.

Belgrad, 7. aprila. (Izv. por.) V Belgrad je prišel neki Jugoslovani iz okupiranega ozemlja in pripovedoval, kako izvajajo Italijani plebiscit. Italijanski karabinerji hodijo od hiše do hiše in pobirajo podpise za Italijo. Kdor se ne izjavi za Italijo, tega aretirajo in odpeljejo. Na ta način hočejo Italijani dobiti večino za se.

Reka svobodna luka?

LDU Lyon, 5. aprila. (Brezžično.) O jugoslovanskem vprašanju se je obravnavalo v odsotnosti Orlanda. Smisel razpravljanja je nekako ta, da se bo glede Reke odločevalo po istem načelu, po katerem se je odločevalo glede pripadnosti Gdanskega, ker je v obeh primerih večina mestnega prebivalstva drugačna kakor zaledje. Kakor so svojedobno prisodili Gdansko Poljski, a je končna odločitev padla v prilog svobodne luke, tako se zdi, da bo tudi Reka proglašena za svobodno luko in bodo Jugoslovani ondoli priznane vse trgovske pravice.

Nemčija bo morala plačati takoj 20—25 milijard.
Ostanek v letnih obrokih.

LDU Paris, 9. aprila. (Brezžično.) „Petit Parisien“ poroča: Finančni strokovnjaki, ki imajo nalogo, predložiti komisiji za odškodnino podatke, ki naj služijo kot podlaga za preračunanje vojne odškodnine, še niso dokončali svojih študij. Vendar je svet

četvorice nadaljeval razpravo o obnovi. V glavnem je bil sprejet načrt, ki vsebuje predvsem odškodnino za škodo, katero bo morala plačati Nemčija. Treba bo določiti posamezne vrste izgub, ki pridejo v poštev pri odškodnini, kakor tudi vse izdatke, katere bodo morali nositi naši sovražniki. Najbrže bodo zahtevali od Nemčije takojšnje predplačilo v znesku 20 do 25 milijard, in sicer v obliki denarja, surovin ali dela. To vsoto si bodo razdelili zavezniki med seboj po gotovem ključu. Ostanek po plačevanju berlinska vlada v letnih obrokih.

Držanje Francije in Amerike.

Geneve, 6. aprila. „Matin“ piše o priliki posvetovanja o jadranskem problemu, da Francija ne bo nasprotovala laškim aspiracijam, ker sta Francija in Italija edini sili, ki v Srednji Evropi nasprotujeta boljše-vizmu. Podobno piše tudi „Temps“. Iz maloštevilnih časopisnih glasov sledi sklep, da je Francija od početka marca radi znanih koncesij glede nevtraliziranja Avstrije itd. najbrže sklenila z Italijo dogovor v njeno podporo. Temu nasproti se pa od ameriške uradne strani čuje s precejšnjo gotovostjo, da zastopa Amerika jugoslovansko stališče v glavnem in zlasti tudi v vprašanju Reke. Del francoskega časopisja previdno nastopa proti temu ameriškem stališču, drugi del pa ali molči ali pa piše polagoma simpatičneje o Jugoslovanih. Lahom prijazno držanje je politika Clemenceaua in Pichona, dočim utegneta naslednika Briand in Franklin-Bouillon biti nam prijaznejša, če prideta v doglednem času do vodstva. Vsekakor je jadransko vprašanje na dnevnem redu in stoji neposredno pred rešitvijo, če ne pride nič nepričakovane vmes. „Semaine Literaire“ objavlja članek publicista Ignotusa, v katerem pravi, da je Wilson svoječasnno predlagal kompromis, da bi Trst in Istra pripadla Italiji, Dalmacija Jugoslaviji, Reka ravnotako Jugoslaviji toda z avtonomijo. Baje radi tega so Lahi svoječasnno odklonili Wilsonovo arbitražo, ker so se bali, da bo Wilson v tem smislu razsodil. Na splošno se potrjujejo vesti, da so vse velesile mnenja, da bi moral Trst in del Istre pripasti Italiji, Dalmacija pa Jugoslaviji. Glede Reke je Francija oficijelno za laško stališče, naše stališče pa ima močno podporo Amerike, Anglije in neoficijelnih francoskih krogov.

Književnost in prosveta

Kratka zgodovina Slovencev, Hrvatov in Srbov je izšla v samozaložbi pisatelja Matije Pirca, profesorja v Mariboru. Cena 1 K, po pošti 1-20 K. Knjižica podaja na 94 straneh kratek in plastičen pregled zgodovine Jugoslovancev od najstarejših časov pa do današnjega dne, je tiskana na dobrem papirju in ima lično obliko. Ob ujedinjenju SHS je vsakemu Slovincu potrebno, da pozna vsaj v glavnih potezih zgodovino troimenskega naroda; zato knjižico prav toplo priporočamo. Dobi se v vseh knjigarnah in pri samozaložniku. Pri naročbi pozameznih iztisov naj se vpošlje denar pod naslovom Matija Pirc, prof. v Mariboru, obenem z naročbo.

Vojaški koncert v Ptuj. 5. april nam je prinesel dolgo pričakovani vojaški koncert. Spored in proizvajala sta nam pokazala, da naša vojaška godba za Spodnji Stajer ne stoji na banalnem stališču Hofmannovih pripovedek, ampak da si stavi dokaj višje cilje. Že imena skladateljev izvzemši Masseneta so nam odkrila namen kapelnikov, da nas seznanijo s slovanskimi umetniki, katerih proizvodi so se nam pred vojsko iz umljivih razlogov le redkokdaj nudili. — Kapelnik je že v programu samem na kratko očrtal bistveno idejo vsake koncertne točke. In to je bilo prav. Ne smemo si namreč prikrivati, da umevanje umetne godbe ni prav lahko, če delo prvič čujemo. In večini poslušalcev je bil ves spored vrsta doslej neznanih skladb. Tako

pa je besedilo podpiralo zanimanje, ki je raslo od točke do točke. Najvažnejše za proizvajajočega umetnika je, da doseže kontakt občinstva s proizvajanim delom. In to se je Ferdu Herzogu popolnoma posrečilo. Ima prijeten in prikupljiv nastop, mirno in elegantno kretnjo; razen tega ima vsako posamezno godalo v očeh in v rokah. Dvorakov „Karneval“ kljub vsemu temu ni imel popolnega uspeha. Je pač ouvertura in zato nehvaležna koncertna točka. Zdelo se nam je, da so jo tudi godbeniki sami smatrali bolj za — uvod, ki mu niso poklonili vse pažnje. Sicer pa mislimo, da imamo Slovenci manj čuta za češko godbo nego za hrvaško, srbsko in tudi rusko, čeprav se je Smetanova „Vltava“ očitno zelo prikupila, bolj nego „Karneval“. Bila je brez dvoma najboljša točka celega sporeda. Skladba sama na sebi je krasna simfonična slika, ki doseže, rekel bi, z nimalnimi sredstvi svoj namen, brez izvanrednih eksperimentov in brez lova po efekti. To so čutili tudi godbeniki. Proizvajali so nam sliko tako živo in resnično, da smo z vžitkom zasledovali Vltavo od izvira vse dokler se široko tekoča in mogočno šumeča ne izgubi v daljavi. Te vrste godba je pač kaj drugega, nego perverzna, nervozna, histerična godba R. Strauša, ki biča slušalec živčevje do blaznosti. Krasno sta učinkovali tudi Peština „Jugoslavija“ in Čajkovskega opus „1812“. „Vltava“ je idilična slika, „Jugoslavija“ bi imenovali junaški epos, ali bolje himno na mlado, trojedino državo Jugoslavijo. „Naprej zastave slave“ ti zadoni in pred seboj vidiš junaške mlade Sokole, vmes te božajo mehki akordi „Lepe naše domovine“ kakor iskrena molitev za srečo naši mladi Jugoslaviji. In zopet veselo rajanje kola, ki je marsikako nožico skrivoma dvigalo s tal. In ko so končno veličastni akordi Lepe naše domovine zaključili proizvod, so bučno zadoneli glasovi v mogočni reki, zadonela je dvorana, zadonela so nam srca v prekipevajočem navdušenju. Druga historična slika „1812“ Čajkovskega kaže brez dvoma notranjo zvezo z „Jugoslavijo“. Ruska godba sama spominja bolj ko katerakoli druga na jugoslovanske motive, ne samo v navadnih, ampak tudi v umetnih poizvodih. Obema je lastna mehkost, združena z elegičnimi mol-meladijami. Samo da ima ruska godba nekaj širšega, bolj koralnega in spominja tako na srbske liturgične speve. Ta „portato“ je karakteristikum ruske narodne. Čajkovski je vpletel v te tipično ruske motive francozsko marzeljezo. Priznati moramo, da je godba prav ta motiv odlično izdelala. Ne tako ruskih motivov. Posebno konec, ki naj bi bučal v vsej slavnostni veličini v ogromnem „maestoso“ rusko himno, se je nekako izgubil in razblinil. Zvonovi bi se bili morali bolj ujemati z akordi, vsa dvorana bi bila morala zveneti v onem nošenem značaju, ki ga zahteva zahvalna molitev. Vsekakor smo hvaležno zapustili dvorano, ki tudi ni posebno ugodna za koncertne prireditve radi nedostatne akustike. Želimo in upamo, da nas naša vojaška godba pod vodstvom g. kapelnika Herzoga kmalu zopet poseti.

Razno.

Šolsko vodstvo Stopree, Ormož okolica, Vurberk, Žetale dobe lahko v uredništvu „Ptujkega lista“ šolske zvonice, ki so jih pod starim režimom rekvirirali. Kdor pride ponje, imej pooblastilo od šolskega vodje.

Voz brez lastnika. Ob času prevrata se je našel na Bregu pri Ptuj voz. Lastnik voza se pozivlja, da se v teku enega leta javi pri županstvu občine Breg pri Ptuj.

Brat Sokol je pozabil v telovadnici na gimnaziji dežnik. Dobi ga pri br. Milku Senčarju, Gosposkal ulica 2.

Trgovci, gostilničarji in obrtniki! Pošljite nam inseratna naznanila. Sprejeti bomo mogli le omejeno število anons. Kdor torej prej pride, bo prej mlet.